

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl mener, at jeg har glemte, at Folketinget er anklager.

Jeg har nu ikke glemte det, og jeg mener også, at jeg var inde på nogle af de punkter, som hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte.

Det fik mig til at sige, at hele konstruktionen finder jeg ikke særlig heldig. Vi kan også se, hvor store vanskeligheder vi som Folketing fra at være valgt til at skulle lovgive har med at optræde som anklagere. Det er en meget, meget besynderlig rolle, men det er jo ikke det, som alene er afgørende for, at man kan sige, at Rigsretten er en politisk domstol. Det må afhænge af domstolens sammensætning. Og dér er jeg godt klar over, at halvdelen er udpeget af Folketingets medlemmer. Det kan man betragte som et lægt element. Vi har lægelementer i andre dele af dansk retspleje, vi har nævningetingene, og dér sidder der langt flere lægfolk, og mange af dem er medlemmer af politiske partier, når det kommer til stykket – det ved vi fra tidligere undersøgelser – og kun tre er juridiske dommere. Dér er der ikke engang half-and-half, dér er det ikke 50 pct. det ene og 50 pct. det andet. Det får os da ikke til at sige, at det er en folke-domstol eller en politisk domstol. Det er en domstol.

Og så endelig: at ministre drages til ansvar. Jamen jeg sagde jo netop, at noget af det specielle ved Rigsretten er, at dér skal politikere, som har været ministre, drages til ansvar. Det sagde jeg. Det var ikke noget, jeg glemte. Jeg tog det med. Men det bekræfter ikke påstanden, at Rigsretten skulle være en politisk domstol. De skal dér dømmes for deres embedshandlinger, ikke ud fra politiske motiver. Det er jo netop det, vi alle sammen håber og forventer af de mange højesteretsdommere og de uvildige folk, som er sat ind: at de kan vurdere, hvad der er foregået, ikke ud fra politiske motiver, for så ville det være en politisk domstol.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg vil gerne svare på hr. Torben Lunds indvendinger mod mit indlæg, for det første når det gælder Rigsrettens beslutning og Retslægerådets udtalelse.

Hr. Torben Lund læste kun den sidste del af det, der fremgår af Retslægerådets udtalelse, som jo også indgår i Rigsrettens beslutning, og hvori det fastslås, at det er Retslægerådets opfattelse, at Erik Ninn-Hansens tilstand i alt væ-

sentligt må vurderes som blivende, om end dette spørgsmål kun kan besvares helt sikkert efter fornyede undersøgelser i begyndelsen af 1995. Det er den fulde ordlyd.

Jeg stiller spørgsmålet: Er der dog nogen, der tror, at fornyede undersøgelser – med det sygdomsbillede, som alle har haft lejlighed til at sætte sig ind i – med et så kort interval skulle give anledning til, at Retslægerådet nåede frem til en anden konklusion?

For så vidt angår det andet spørgsmål – om det præcedensskabende – er det korrekt, at sagen har været drøftet med de to anklagere i Udvalget for Forretningsordenen. Når jeg drager det frem her, er det, fordi jeg er uenig med folketingsflertallet og uenig med de to anklagere. Jeg mener i allerhøjeste grad, at spørgsmålet om det præcedensskabende er af juridisk betydning og ville være af betydning for Folketingets partier. De to anklagere har ikke i deres skrivelse til Folketinget overhovedet nævnt det spørgsmål, og det er jeg forundret over. Og så er jeg i øvrigt ligeglad med, om anklagerne har en anden opfattelse. De har én juridisk vurdering, jeg har en anden, og det er derfor, jeg har draget det frem. Hvis de mente, at det havde betydning, så burde det have indgået i den skrivelse, de sendte til Folketinget.

Og så vil jeg minde om, at der jo netop typisk i denne sag er mange forskellige juridiske vurderinger. Der var for nylig, den 16. november, i Berlingske Tidende et meget interessant indlæg af professor Eva Smith, som jo ikke just tør siges at være nogen tilfældig jurist, og hun siger:

»Før man dømmer ham«, altså Ninn-Hansen, »må man dog anstændigvis høre hans egen forklaring. Og kan man ikke få den, fordi han ikke længere kvalificeret kan deltage, er det vel et spørgsmål, om det er forsvarligt at dømme ham.«

Så har hun en mellemfase, og så siger hun:

»Jeg synes, de eksperter, der snakker om forskelsbehandling, skulle overveje, hvor rimeligt de selv ville føle det, hvis de var blevet anbragt i en tilsvarende situation.«

Det er et indlæg, hr. Torben Lund burde notere sig.

Formanden:

Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning og herefter fru Margrete Auken som ordfører.